

Liturgia Domowa

**Modlitwy oraz rozmowy
w rodzinach na niedziele
Okresu Wielkiej Nocy 2021**

Gliwice 2021
Do użytku wewnętrznego

Wprowadzenie do „Liturgii Domowej” na Okres Wielkiej Nocy 2021 r.

Drodzy Diecezjanie!

Paschalna radość, którą odkrywamy podczas niedzielnej Mszy Świętej Okresu Wielkiej Nocy, ma również swoje miejsce w życiu rodzinnym. Zwycięstwo nad grzechem, śmiercią i szatanem przechodząc do zwykłej codzienności, zatrzymuje się najpierw w naszych rodzinach. „*Liturgia domowa*”, która jest swego rodzaju „przedłużeniem” Eucharystii, przenosi radość spotkania ze zmartwychwstałym Panem do naszych domów za pomocą wspólnej modlitwy, słuchania Słowa Bożego oraz dzielenia się nim przez domowników.

Spotkania w ramach „*Liturgii domowej*” są propozycją skierowaną do wszystkich rodzin. W sposób szczególny, ze względu na aktualną sytuację pandemiczną, adresujemy je do tych rodzin, które z różnych powodów nie mogą uczestniczyć we Mszy Świętej niedzielnej w kościele. Mimo iż spotkanie w ramach „*Liturgii domowej*” nie zastępuje udziału w niedzielnej Eucharystii, to jednak stanowi cenne uzupełnienie dla życia religijnego dostępnego za pomocą mediów. Księża Proboszczów zachęcamy do propagowania tej formy spotkań wśród wiernych, a rodziców do włączenia się z dziećmi w budowanie Kościoła Domowego.

Przygotowanie:

ks. Krystian Piechaczek

Wydział Duszpasterski

Kurii Diecezjalnej w Gliwicach

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego [B]

Czytania mszalne: Dz 10, 34a. 37-43; Kol 3,1-4; J 20,1-9.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Pierwsze spotkanie może przyjąć następującą postać:

Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *J 20,1-9*;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty w dniu dzisiejszym przez Twojego Syna pokonałeś śmierć i otworzyłeś nam bramy życia wiecznego, † spraw, abyśmy obchodząc uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego, zostali odnowieni przez Ducha Świętego * i mogli zmartwychwstać do nowego życia w światłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Pierwszym świadkiem zmartwychwstania staje się Maria Magdalena. Jej poranna wizyta u grobu Pana Jezusa dała początek odkryciu, które świętujemy w dzisiejszej uroczystości. Opis pustego grobu oraz reakcja na ten fakt Apostołów pokazują nam, jak wielkim zaskoczeniem, a nawet szokiem musiało być to niesamowite odkrycie na samym początku. Wpatrując się w opis dzisiejszej Ewangelii możemy powiedzieć, że świadkowie pustego grobu zachowali się tak, jak zachowałyby się pewnie większość ludzi. Ich reakcja zapoczątkowała głębokie zmiany w myśleniu i postawach, które miały się dokonać w następnych dniach i tygodniach.

Zwróćmy jeszcze uwagę na fakt, że Jezus przygotowuje świadków swojego zmartwychwstania z niezwykłą delikatnością. Zupełnie tak, jakby chciał krok po kroku odsłonić przed nimi swoją największą tajemnicę. Zależy Mu bardzo na tym, aby nie odczuwali lęku, aby z przekonaniem i pewnością głosili światu Jego zwycięstwo nad śmiercią. Możemy również przyjąć, że są Mu znane nasze trudności i ograniczenia, które okazują się przeszkodą na drodze do przyjęcia tej prawdy.

- Dlaczego Maria Magdalena wybrała się wcześniej rano do grobu, w którym był pochowany Pan Jezus? Czym różniła się jej wiara od wiary uczniów?
- Jakie było pierwsze przypuszczenie Marii Magdaleny odnośnie pustego grobu?
- Czym musi się odznaczać świadek zmartwychwstałego Pana Jezusa? Co wydarzyło się w sercu Piotra i drugiego ucznia (Jana) po wejściu do pustego grobu?
- Dlaczego ludziom tak trudno uwierzyć w zmartwychwstanie Pana Jezusa? Co może okazać się pomocą w przełamaniu tego nastawienia?
- Co możemy powiedzieć na temat nastawienia Piotra i Jana? Czym różniło się ich podejście do pustego grobu?
- Co trzeba zrobić, aby się stać świadkiem wiary w zmartwychwstanie Pana Jezusa?

Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który zwyciężył śmierć i zmartwychwstał, aby obudził w nas żywą wiarę, pomnożył naszą radość, dodał odwagi oraz udzielił nam swego błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

II Niedziela Wielkanocna [B]

Czytania mszalne: Dz 4,32-35; 1 J 5,1-6; J 20,19-31.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 20,19-31;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże zawsze wierny, Ty przez doroczną uroczystość wielkanocną umacniasz wiarę Twojego ludu, pomnóż łaskę, której udzieliłeś, abyśmy wszyscy głębiej pojęli, jak wielki jest Chrystus, przez który zostaliśmy ochrzczeni, jak potężny jest Duch, przez którego zostaliśmy odrodzeni, i jak cenna jest Krew, przez którą zostaliśmy odkupieni. Przez Chrystusa Pana naszego.*

- Wszyscy: Amen.

Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Po swoim zmartwychwstaniu Pan Jezus szuka kontaktu ze swoimi uczniami. Odnajduje ich mocno załęczonych, pozbawionych nadziei, żyjących z dnia na dzień. Wyrazem Jego troski o nich są dwa dary, które im przynosi: dar pokoju oraz misję odpuszczania grzechów. Wspomniane dary staną się w niedalekiej przyszłości znakiem rozpoznawczym ich apostołskiej pracy. Wcześniej jednak muszą się wypełnić słowa o przyjściu Ducha Świętego, który stanie się darem dla wszystkich wierzących.

Drugą część dzisiejszej Ewangelii wypełnił opis nawrócenia, który się dokonał w życiu Apostoła Tomasza. W jego sercu spotkały się niewiara oraz wrażliwość na Jezusa i Jego najgłębsze tajemnice. Ponadto Tomasz okazał się również realistą

i człowiekiem praktycznym, który ufa swojemu rozsądkowi. Wcześniej Tomasz wiązał z Jezusem wielkie nadzieje. Jednak po Jego śmierci odczuwał w sercu rozczarowanie, a nawet gorycz przegranej. Zmartwychwstały Pan Jezus postanowił czekać, aż Tomasz dojrzeje do głębszej wiary. Również w naszym życiu są takie momenty, w których nie widzimy, nie czujemy, nie doświadczamy, a jednak wierzymy, że jesteśmy w ręku Boga.

- Co przeżyli uczniowie Pana Jezusa zebrani w Wieczerniku? Kto przyszedł do nich w odwiedziny?
- Jaka była ich reakcja na te odwiedziny? Czy uczniowie rozpoznali od razu Pana Jezusa?
- Jakie zadanie otrzymali uczniowie od Pana Jezusa?
- W jaki sposób zadanie odpuszczania grzechów jest wypełniane w naszych czasach?
- Jakie warunki należy wypełnić, aby sakramentalna spowiedź była ważna?
- Czy potrafię przyznać się przed sobą i przed Bogiem do moich wątpliwości w wierze?
- Gdzie są źródła mojej nieufności wobec Boga? Jakie osoby mnie zawiodły?

Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który umocnił wiarę swoich uczniów, aby oddalił od nas lęk i zniechęcenie oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

III Niedziela Wielkanocna [B]

Czytania mszalne: Dz 3,13-15. 17-19; 1 J 2,1-5; Łk 24, 35-48.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: Łk 24, 35-48;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty przywróciłeś młodość ducha Twoim wiernym, zachowaj ich w radości i spraw, aby ciesząc się z odzyskanej godności przybranych dzieci Bożych z ufnością oczekiwali chwalebego dnia zmartwychwstania. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

W Kościele trwa w dalszym ciągu radość ze zmartwychwstania Jezusa. Jednak droga do jej uzyskania nie była wcale czymś prostym. Przeciwnie, pierwszymi sceptykami okazali się sami Apostołowie. Nie wiele pomogło nawet przyjscie do nich Zmartwychwstałego, gdyż oni ciągle myśleli, że Jezus jest zjawą lub duchem. Pierwsza część dzisiejszej Ewangelii przypomina tę z przed tygodnia, w której Pan Jezus pokazuje Tomaszowi rany na swoim ciele. Prośba Pana Jezusa o coś do zjedzenia miała oddalić raz na zawsze wszystkie wątpliwości uczniów.

W drugiej części dzisiejszej Ewangelii Pan Jezus podejmuje na nowo misję nauczania. W krótkie katechezie skierowanej do

swoich uczniów przypomina o złożonych wcześniej zapowiedziach. Wiele wskazuje na to, że uczniowie nie przyjęli do swoich serc zapowiedzi o śmierci Jezusa na krzyżu i dlatego chcieli szybko o niej zapomnieć. Zapomnieli również, że Jezus przepowiadał swoje zmartwychwstanie. Wstrząs spowodowany śmiercią Mistrza załamał ich wiarę i spowodował zanik pamięci. Kolejne spotkania ze Zmartwychwstałym wydobywają z ich pamięci to, co zostało zapomniane.

- Na czym polega wielkanocna radość ludzi wierzących? W jaki sposób staje się ona czymś widocznym?
- Czym różnią się ludzie wierzący od niewierzących? Jak można odróżnić jednych od drugich?
- W jaki sposób w życiu Apostołów pojawiły się wątpliwości? Czego Apostołowie nie potrafili przyjąć?
- W jaki sposób Pan Jezus zaradził ich wątpliwościom? Jak poradził sobie z ich brakiem wiary?
- Jakie kolejne zadanie otrzymali uczniowie przy tej okazji? Co w ich życiu musiało się po tym spotkaniu zmienić?
- Jak przeżywamy niedzielną Eucharystię? Czy doświadczam w niej obecności i bliskości zmartwychwstałego Pana?

Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, aby nam udzielił stałości w wierze, uzdolnił nas do składania o nim świadectwa oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

IV Niedziela Wielkanocna [B]

Czytania mszalne: Dz 4,8-12; 1 J 3, 1-2; J 10,11-18.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 10,11-18;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący, wieczny Boże, prowadź nas do niebieskich radości, niech pokorny lud dojdzie do Ciebie, podążając za zwycięskim Pasterzem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza 4. Niedziela Wielkanocna jest od wielu lat przeżywana jako dzień modlitwy o powołania kapłańskie. Przy tej okazji Pan Jezus zwraca naszą uwagę na różnice między prawdziwym pasterzem a najemnikiem. Dobry pasterz zna swoje owce. Jest całkowicie do ich dyspozycji; ma dla nich czas i siebie. Jego serce bije dla nich. Nie myśli o sobie i swoich interesach. Z owcami łączy go czuła relacja miłości i troski o ich dobro. Jest nawet gotów w wolności oddać swoje życie za owce, jak uczynił to Jezus.

Przeciwieństwem dobrego pasterza jest najemnik, który nie zna owiec ani mu na nich nie zależy. Jego „ambicją” jest osobisty sukces. Myśli jedynie o własnych sprawach. Relację z owcami traktuje na zasadzie obowiązku, powinności. Brakuje mu serca

i współczucia. Owce nie mogą na niego liczyć. W sytuacjach trudnych pozostawia swoje owce na łasce losu. To bardzo wymowne zestawienie staje się dla nas zachętą do modlitwy za naszych pasterzy: za naszych biskupów, ks. proboszcza i księży wikarych, aby zawsze wpatrywali się w postać Dobrego Pasterza. W naszej modlitwie pamiętamy również o tych, których Bóg powołuje do swojej służby.

- Dlaczego Pan Jezus nazywa siebie Dobrym Pasterzem? Dlaczego ludzie wierzący potrzebują Dobrego Pasterza?
- Komu Pan Jezus Powierzył funkcję pasterzy w Kościele? Jakie zadania mają do wypełnienia pasterze?
- Jakie cechy powinien posiadać dobry pasterz? Co musi zrobić pasterz, aby się upodobnić do Pana Jezusa?
- Jak to się dzieje, że parafie otrzymują swoich duszpasterzy? Skąd biorą się osoby powołane do tego zadania?
- W jaki sposób można rozpoznać powołanie do życia kapłańskiego lub zakonnego? Kto w takim wypadku może służyć pomocą?
- Jaka więź łączy mnie z Jezusem Dobrym Pasterzem? Czy modłę się o pasterzy takich jak On?

Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, aby jako Dobry Pasterz strzegł nas nieustannie, doprowadził do swojej owczarni zagubionych oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

V Niedziela Wielkanocna [B]

Czytania mszalne: Dz 9,26-31; 1 J 3,18-24; J 15,1-8.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *J 15,1-8*;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty nam zesłałeś Zbawiciela i uczyniłeś nas swoimi przybranymi dziećmi, wejrzyj łaskawie na wierzących w Chrystusa i obdarz ich prawdziwą wolnością i wiecznym dziedzictwem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia przynosi obraz winnego krzewu, który symbolizuje przyjaźń między nami a Jezusem. Słowem, które charakteryzuje naszą przyjaźń z Jezusem jest czasownik „trwać”. Nasze „trwanie” w winnym krzewie może przyjąć wiele rozmaitych postaci: może oznaczać cierpliwość, wierność mimo trudności i zawirowań życia. Bez „trwania” w Jezusie nie ma mowy o owocach, które wskazują na aktualny stan przyjaźni z Nim. Cały winny krzew jest ożywiany jednym, wspólnym dla wszystkich części krzewu sokiem, który jest znakiem ducha i miłości Jezusa.

Pan Jezus pyta nas dzisiaj o jakość tej przyjaźni, którą często deklarujemy, ale nie potwierdzamy konkretnymi czynami. Można

się uważać za przyjaciela Chrystusa, czerpać z winnego krzewu „jego soki”, korzystać ze słowa Bożego, sakramentów, życia wspólnotowego, a nie przynosić owoców. Są osoby, które przynależą do wspólnoty Kościoła tylko formalnie. Korzystają z wszystkich praw związanych z życiem wspólnoty, ale nie angażują się w jej życie; żyją w niej, ale jej nie tworzą. W pewnym sensie wszystkim nam grozi niebezpieczeństwo, że staniemy się jak uschłe latorośle, które są pozbawione życia i nie przynoszą owoców. Z czasem stają się narażone na odcięcie i pozostanie na zewnątrz, a nawet spalenie.

- Do czego w dzisiejszej Ewangelii porównuje swoją rolę Pan Jezus? Co jest celem tego porównania?
- W jaki sposób udaje nam się być latoroślami w winnym krzewie?
- Jak to się dzieje, że w krzewie winnym jest ciągle obecne życie? W jaki sposób korzystają z tego latorośle?
- Dlaczego jako chrześcijanie zawdzięczamy nowe życie Panu Jezusowi? Czy można je osiągnąć jeszcze w inny sposób?
- Co trzeba koniecznie robić, aby nie utracić daru nowego życia? Kim staje się człowiek wszczepiony w Pana Jezusa tak, jak latorośl w winny krzew?
- Czy można być człowiekiem wierzącym, a jednocześnie żyć z dala od Pana Jezusa i Kościoła?

Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, aby rozproszył mroki smutku i niepewności, obdarzył nas łaską mocnej wiary oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

VI Niedziela Wielkanocna [B]

Czytania mszalne: Dz 10,25-26. 34-35. 44-48; 1 J 4,7-10; J 15,9-17.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *J 15,9-17*;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy w tych radosnych dniach gorliwie oddawali cześć Chrystusowi zmartwychwstałemu; niech misterium paschalne, które wspominamy, przemienia nasze życie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Każda niedziela Okresu Wielkiej Nocy przybliży nam wartość zmartwychwstania Chrystusa. Jego zwycięstwo nad śmiercią, grzechem i szatanem umożliwia ciągłą odnowę naszego życia wiary, której sensem jest miłość. Jeśli On sam zgodził się na mękę i krzyż tylko ze względu na miłość do nas, to w Jego zwycięstwie nie może zabraknąć dla niej miejsca. Dlatego nasze życiowe wybory powinny być podporządkowane miłości. Dzisiejsza Ewangelia mówi nam o tym, że Pan Jezus pierwszy nas umiłował i dzięki temu jesteśmy umiłowani przez Boga Ojca. Jeśli Jego miłość nosimy w naszych sercach, to znaczy że jesteśmy z Nim złączeni.

Słuchając słów Pana Jezusa z dzisiejszej Ewangelii możemy się poczuć wyróżnieni, gdyż Jego nauka ma w sobie coś z otwarcia przed nami własnego serca. Można nawet powiedzieć, że zostaliśmy dopuszczeni do poznania Jego największej tajemnicy. Widzimy również, że przyjaźń Jezusa z uczniami jest prawdziwa, autentyczna, wyzwalająca. Taka przyjaźń nie wiąże, nie krępuje ani nie ogranicza, nie zagarnia wyłącznie dla siebie. Dzięki miłości Jezusa każdy jest i czuje się kochany w sposób niepowtarzalny. Jej szczytem jest wydanie siebie do końca: „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich”.

- Dlaczego wzajemna miłość powinna być znakiem rozpoznawczym uczniów Pana Jezusa?
- Na czym polega wzajemna miłość? W jaki sposób to przykazanie wypełnił Pan Jezus?
- Dlaczego wzajemna miłość w nauczaniu Pana Jezusa jest przykazaniem? Czy miłość bliźniego można komuś nakazać?
- Dlaczego w naszym świecie coraz trudniej odnaleźć kogoś, kto żyje bezinteresowną miłością?
- Które z dobrych uczynków w ostatnim tygodniu zostały wykonane z obowiązku a które ze względu na miłość bliźniego?
- W ilu przypadkach oczekiwaliśmy jakiegoś wynagrodzenia, pochwały lub uznania?

Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który przemienia nasze życie i uczy nas zachowywania przykazań, aby udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojciec nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

Wniebowstąpienie Pana Jezusa [B]

Czytania mszalne: Dz 1,1-11; Ef 4,1-13; Mk 16,15-20.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Mk 16,15-20*;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszchemogący Boże, wniebowstąpienie Twojego Syna jest wywyższeniem ludzkiej natury, spraw, abyśmy pełni świętej radości składali Tobie dziękczynienie i utwierdź naszą nadzieję, że my, członkowie Mistycznego Ciała Chrystusa, połączymy się z Nim w chwale. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Słowa usłyszane w dzisiejszej Ewangelii dotyczą pożegnania Pana Jezusa ze swoimi uczniami. Pożegnania bywają niekiedy smutne, a nawet bolesne, jednak to, o którym opowiedziała nam dzisiejsza Ewangelia, pozwala nam zauważyć uformowanych i dojrzałych uczniów i Apostołów. Od tej pory towarzyszy im przekonanie o stałej obecności ich Mistrza w słowie Ewangelii, którą pójdą ogłosić całemu światu. Tak więc uczniowie otrzymują misję, stają się posłani. Natomiast wszystkim wierzącym Pan Jezus zostawia żywą nadzieję na dotarcie do celu, który On osiągnął jako pierwszy.

Dzisiejsza Ewangelia mówi o zadaniu głoszenia Ewangelii, które pozostawiamy często kapłanom, katechetkom, osobom zakonnym. Warto w tym miejscu zauważyć, że wszyscy zostaliśmy posłani. Przynależność do Pana Jezusa, zapoczątkowana na chrzcie świętym, obejmuje również zadanie głoszenia Ewangelii. Dar wiary, który otrzymaliśmy przez posługę Słowa, musi być przekazywany innym, aby mogli poznać Jezusa, przyjąć Jego Ewangelię i osiągnąć zbawienie. To zadanie spoczywa przede wszystkim na rodzicach, którzy dla swoich dzieci są pierwszymi zwiastunami Dobrej Nowiny.

- Jaki nakaz otrzymali uczniowie od Pana Jezusa tuż przed Jego wniebowstąpieniem?
- Co powinno się stać w naszym życiu znakiem przyjęcia głoszonej Dobrej Nowiny?
- O czym mogą świadczyć nadzwyczajne znaki, które będą towarzyszyć głoszeniu Ewangelii?
- Jak możemy sobie wyobrazić niebo jako „miejsce”, do którego wstąpił Pan Jezus? Czym jest niebo?
- Jak można zdobyć przepustkę do nieba? Czy znamy kogoś, kto jej rozdaje?
- Co jest dla nas najważniejszym drogowskazem na drodze do nieba?

Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który swoim uczniom obiecał Pocieszyciela, Ducha Prawdy, aby w nas nieustannie odnawiał łaskę Chrztu Świętego oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

Zesłanie Ducha Świętego [B]

Czytania mszalne: Dz 2,1-11; Ga, 16-25; J 15, 26-27;16, 12-15.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Spotkanie może przyjąć następującą postać:

Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 15, 26-27;16, 12-15;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty przez misterium dnia dzisiejszego uświęcasz swój Kościół ogarniający wszystkie ludy i narody, ześlij dary Ducha Świętego na całą ziemię i dokonaj w sercach wiernych tych cudów, które zdziałałeś w początkach głoszenia Ewangelii. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Zapowiedź zesłania Ducha Świętego poruszyła i pewnie zaskoczyła apostołów. Słowa, których użył Pan Jezus składając tę obietnicę, brzmią bardzo tajemniczo. Kierują jednak odrobinę światła na Osobę i na przyszłe dzieło Ducha Świętego. Z bardzo krótkiej relacji dowiadujemy się, że Pocieszyciel pochodzi od Boga Ojca i że Jego misją będzie świadectwo o Jezusie oraz doprowadzenie wierzących do całej prawdy. Jakiej niezwykle mocnej wiary trzeba w takiej chwili, gdy wszystko wydaje się opierać na bardzo kruchej i wątpliej obietnicy.

Jeśli nie pozwolimy na to, aby strach sparaliżował nas od wewnątrz, to możemy z czasem zaobserwować, jak Duch Święty

potrafi człowieka słabego uczynić niezwykle mocnym wewnątrz. Widać to na przykładzie Apostołów, którzy nie poddali się lękom i obawom, ale zaufali Duchowi Świętemu, który ich uzdolnił do głoszenia Ewangelii. Wcześniej jednak sami poddali się działaniu Jego łaski i dlatego z przestraszonych i słabych ludzi stali się odważnymi i mocnymi. Działanie Ducha Świętego jest ciągle żywe w Kościele, dlatego tylko dzięki Niemu wiemy jak odróżnić dobro od zła, jak kochać drugiego człowieka i jak być uczniem Pana Jezusa.

- Co zrobił Pan Jezus, aby Jego uczniowie mogli Go rozpoznać?
- Jak możemy rozumieć pozdrowienie „Pokój wam!”, które Pan Jezus wypowiedział do swoich uczniów? Czym jest pokój, który On przyniósł?
- Z jakim zadaniem dla uczniów wiąże się spotkanie opisane w dzisiejszej Ewangelii?
- Kim jest Duch Święty, którego przekazał swoim uczniom Pan Jezus? W jaki sposób możemy rozpoznać Jego obecność i działanie?
- Komu przekazali uczniowie Pana Jezusa władzę odpuszczania grzechów? W jaki sposób można w naszych czasach uzyskać odpuszczenie grzechów?

Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, która posyła do naszych serc Ducha Świętego, aby nas uczynił przydatnymi w dziele budowania Jego Królestwa oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże wszechmogący i miłosierny Bóg: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.